

Helicobacter pylori'nin Morfolojik, Biyokimyasal ve Kültür Özellikleri

Mine Anğ-Küçük, Özden Özmutlu

1900'lerin başlarından itibaren insan ve hayvan midesinde spiral şekilli bakterilerin varlığı bildirilmiştir (1,2), ancak bu özel şekilli bakterilerin insan mide biyopsilerinden izole edilerek tanımlanmaları ve gastrit, duodenit, peptik ülser, duodenal ülser gibi hastalıklarla ilişkilerinin saptanabilmesi için 80'li yıllara dek beklemek gerekmıştır.

İlk kez Warren ve Marshall tarafından 1982 yılında izole edilerek tanımlanmış ve önceleri *Campylobacter pyloridis* (1), daha sonra *Campylobacter pylori* adı ile *Campylobacter* cinsi içinde sınıflandırılan bu bakterinin, bazı fenotipik farklarla karşın, aslında *Wolinella* cinsine daha yakın olduğu savunulmuştur (3-5). Nihayet, yaklaşık iki yıldır yapılan ince yapışal, biyokimyasal ve genetik çalışmaların sonuçlarına dayanılarak bu bakteri yeni bir cins adı ile yeniden sınıflandırılmıştır: *Helicobacter pylori* (Tablo 1) (6).

H.pylori, kıvrık spiral veya çomaklısı şeklinde, yuvarlak ucu Gram-negatif bir bakteridir. Bakterinin tipik kıvrımlı şecline sıkılıkla mide biyopsi örneklerinde rastlanmaktadır. *In vitro* koşullarda üretilmiş kültürden hazırlanan preparatlar da ise bakterinin *in vivo* koşullarda olduğundan daha ince, daha uzun, at neli şeklinde olabildiği, hatta dairesel şekiller olarak gözlendiği bildirilmiştir (3).

Işık mikroskopu incelemeleri için mide biyopsi materyallerinden hazırlanan kalın kesitlerde, *H.pylori*'nin kalın, kıvrık tipik görünümü ile epitel hücreleri yüzeylerinde, özellikle lümenlerde ve mukus tabakası içinde yer aldığı, bulunduğu bölgelerde kümeler oluşturduğu izlenmektedir (7-10).

Ince yapışal incelemelerde, *H.pylori*, yuvarlak ucu, $0.5-1 \times 2.5-4 \mu\text{m}$ boyutlarında, kıvrık, spiral veya çomaklısı şeklinde hücreler olarak izlenmektedir (Şekil 1). *H.pylori* hücrelerinin hücre duvarlarının dış yüzeyleri, düzgün olup konak hücre sitoplazma zarı ile sıkı ilişkidedir (Şekil 2). Oysa *Campylobacter* cinsine ait bakteriler, hücre yüzeyleri düzgün

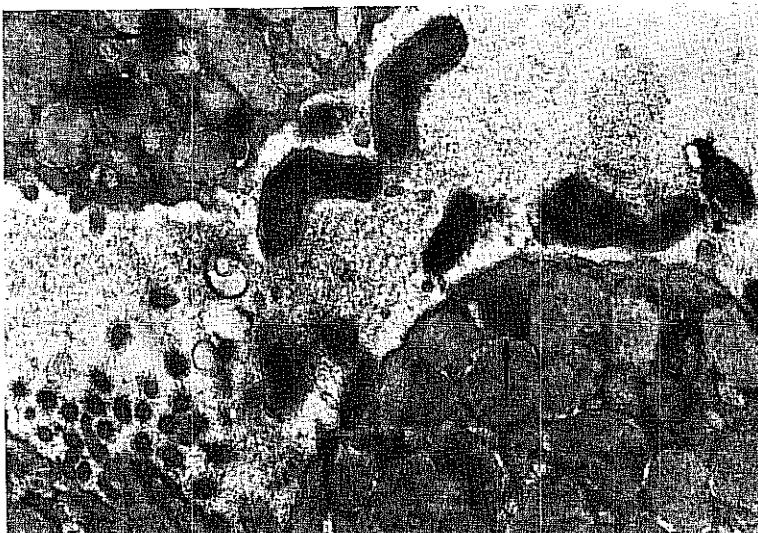
olmayan, küt sonlanan hücreler olarak tanımlanmışlardır (6,11). Mikrografılarda, *H.pylori* hücrelerinin hücre duvarlarının, *Campylobacter* cinsinden farklı olarak, sitoplazma zarı ile birbirlerine çok yakın oldukları saptanmaktadır (Şekil 3). Bakterilerin kılıflı kirpikleri, genellikle, kesitlerin farklı düzlemlerden geçmesine bağlı olarak, hücrelerin çevresinde izlenmektedir (Şekil 2). *H.pylori* bakterileri, kılıflı kirpikleri ile hareket yeteneğine sahiptirler. *H.pylori* hücreleri 10 cp (centipoise)'de 1 cp'de olduklarından daha hızlı ve 200 cp'de hâlâ hareketli olan bakterilerdir, oysa örneğin *E. coli* 20 cp'de hareket yeteneğini yitirmektedir. Visköz ortamlarda hareket yeteneği, *H.pylori*'nın midedeki ekolojik ortamına uyum sağlayarak yerleşmesini olanaklı kıtan bir özellik olarak patojenik faktörleri arasında sayılmalıdır (10,12).

Oldukça homojen görünümlü bakteri sitoplazmasında, ribozomlar, nükleer fibrilli materyel ve bol miktarda elektronca yoğun inklüzyon granülleri bulunmaktadır (Şekil 8,10). Bazı mikrografılarda, bakteri hücresinin sitoplazmasında elektronca az yoğun bir bölgein ortasında elektronca en yoğun bir oluşum izlenmektedir (Şekil 4). Bu oluşumun, büyük bir olasılıkla bir metalloprotein kompleksi olabileceği düşünülmektedir (6). Hücre duvarını çevreleyen glikokaliks, bakterinin konak epitel hücrelerine yaptığı bölgelerde, konak epitel hücreleri glikokaliksleri ile birbirlerine difüze olmuş biçimde görülmektedir (6,11) (Şekil 5,6). Bakteri hücrelerinin epitel hücrelerine yapışma yerlerinde, konak hücre membranında "pedestal oluşum" izlenmektedir (Şekil 4). "Yapışma ayağı" adı da verilebilecek bu oluşum, konak epitel hücreleri zarlarında oluşan morfolojik bir değişimidir (6,11). Mukus salgılayan bu epitel hücrelerinde, bakterinin yapışmasına bağlı olarak oluşan tahribata örnek olarak mikrovilluslerde bozulma (Şekil 6,7) ve kolonizasyon görülen bölgelerde, mukus granüllerinin içeriklerinde azalmalar saptanmaktadır. Mukus granüllerinin içeriklerindeki azalma, bu granüllerde elektronca az yoğun bölgeler olarak izlenmektedir (Şekil 2). Mukus granüllerinin içeriklerinde azalma olgusu *H.pylori* hücrelerinde varlığı saptanan proteaz etkinliğine bağlanarak, konak hücrede müsinogenez olmaması nedeniyle, bu hücrelerde nekroz ve mikroerozyonların ortaya çıktığı düşünülmektedir (6,12).

Bazı hücrelerarası bağlantı bölgelerinde, bakteri hücrelerinin, bu bölgelerin aşağılarına doğru penetre olarak, lateral hücre membranı boyunca hücrelerarası alan içine girdikleri saptanmaktadır (3,8). Anderson ve Holck yaptıkları bir çalışmada, midede yerleşen bu bakterilerin bir kısmının lamina propria'ya da penetre olabildiklerini göstermişlerdir (13). *H.pylori*, midede epitel hücreleri yüzeyleri ile sıkı ilişkide olan, ayrıca mukus tabakasını ve hücrelerarası bağlantı bölgelerini özellikle eğleyen, bu ortamlara yüksek düzeyde uyum sağlamış bir bakteridir (3,8,12). Bu bakterinin, midenin antrum

Tablo 1. *H.pylori*, *C.jejuni*, *H.mustelae* ve *W.succinogenes*'in Bazi Ayırt Edici Özellikleri

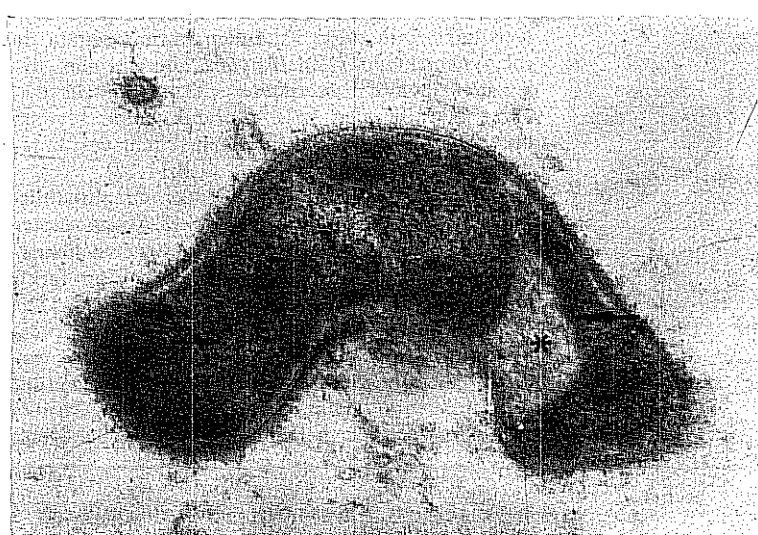
	<i>C.jejuni</i>	<i>H.pylori</i>	<i>H.mustelae</i>	<i>W.succinogenes</i>
Oksidaz	+	+	+	+
Katalaz	+	+	+	-
Üreaz	-	+	+	-
H_2S	-	-	-	Zayıf
Nitrat redüksyonu	+	-	+	+
Hipurat hidrolizi	+	-	-	-
CO_2	+	+	-	-
Anacrop	+	-	+	+

Şekil 1. Epitel hücreleri yakınında yerleşmiş kıvrık, spiral veya çomağımış şekilli bakteri hücreleri, mukus hücreleri içinde invazif bakteriler (→). 6000x, 18 000x.

Şekil 2. Konak hücre zarı ile ilişkide olan bakteri hücreleri, bakteri kırıntıları (→) ve içerikleri azalmış mukus granülleri (→). 28 000x.

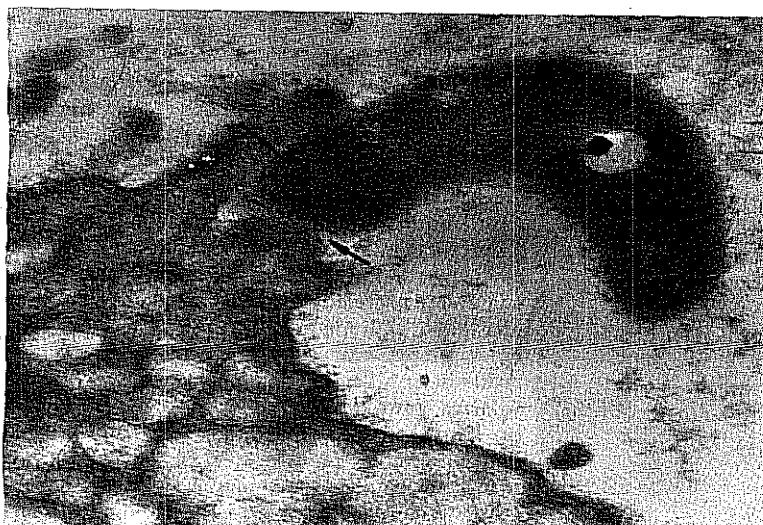
Şekil 3. *H. pylori*'nin düzgün yüzeyli hücre duvarı, homojen sitoplazma içinde görülen ribozomlar (→), inklüzyon granülleri (→) ve nukleer fibrillili materyel (*). 90 000x.

bölgесini özellikle seçmesinin nedeni büyük bir olasılıkla, bu bölgenin, diğer bölgelere oranla, daha kalın olan mukus tabakasıdır. Mukusun, bakteriyi midenin asid ortamından koruduğu düşünülmektedir (8,12). *H.pylori* sıkılıkla mukus salgılayan epitel hücreleri ile çevrili lumenleri de kolonize etme eğilimindedir (3,8). Tüm bu yerleşim bölgelerinde, bakteriler kümeler halinde bulunmaktadır. Yapılan çalışmalarla, *H.pylori*'nın yalnızca gastrik tip epitele yerleştiği belirlenmiştir. *H.pylori*'nın ancak mikroaerofil koşullarda üreyebilmesi ve bu atmosfer koşullarının yalnız gastrik tip epitelde var olması bu seçiciliğin belki de en temel nedenidir (6,12). *H.pylori*'nın salt gastrik tip epitele yerleştiğinin bir diğer kanıtı da, bu bakterinin gastrit dışında, gastrik metaplasinin görüldüğü duodenit, duodenal ülser, özfajitten de izole edilememiş olmasıdır (4,9,12,13).

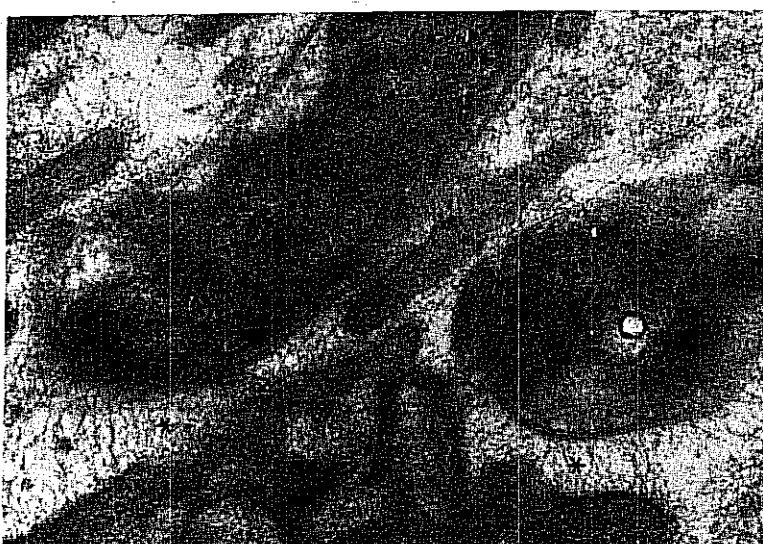
Bu bakterinin, hücre içi invazyonuna ait bulgular henüz tartışılmıştır. Bazı araştırmacılar, invazyona ait fazla ve kesin kanıtlar bulunmadığını öne sürerlerken (3,6,8,14), örneğin Dooley ve arkadaşları *H.pylori*'nın invazif bir bakteri olduğunu savunmuşlardır (4). Tarafımızdan yapılan bir çalışmada ise, bazı mikrografslarda, mukus hücrelerinde mukus granülleri arasında *H.pylori* hücrelerine benzer yapılar görülmüştür (Şekil 1,8). Bu bulgu, bakterinin dokuya penetrasyon yeteneği ile bağlantılılığında, *H.pylori*'nın invazif bir bakteri olabilecegi görüşüne katılmaktayız.

Biyokimyasal çalışmalarla, *H.pylori* bakterisinde en önemli hücresel yağ asidlerinin tetradecanoik asid ile az miktarda hekzadekanoik asid ve 19-karbon-siklopropan yağ asidi olduğu belirlenmiştir (6). *H.pylori*, 3-hidroksioktadecanoik aside sahip tek bakteridir. Yağ asidleri farklılıklarına göre, *Campylobacter jejuni*, *H.mustelae*, *H.pylori* ve *Helicobacter* benzeri organizma (HLO)'ların farklı bakteriler oldukları kesindir (6). Kemotasonomide solunum sisteminin kinonları, bilindiği gibi, önemli markirlardır. *H.pylori*'de metilenmiş menakinon-6'nın bulunmaması, oysa *Campylobacter* türlerinde bulunması, *H.pylori*'nın *Campylobacter*'den farklı bir cinse mensup olduğunu vurgulamaktadır (6).

H.pylori'nın kimyasal yapı olarak diğer *Enterobacteriaceae* ailesi üyesi olan bakterilerden ve *C.jejuni*'den farklı olan lipid A'sının, *C.jejuni*'nın lipid A'sı ile olan antijenik yakınlığı, *C.jejuni* ile *Salmonella typhimurium* arasındaki yakınlıktan çok daha azdır (6). *H.pylori*'nin hem türé özgü protein ve lipopolisakarid (LPS) grup antijenleri; hem de suşa özgü protein ve LPS yan zincir antijenleri vardır (6). Bilinen diğer Gram-negatif bak-

Şekil 4. Konak hücre zarı yüzeyinde yerleşen *H.pylori* ve neden olduğu "pedestal oluşum" (→), hücre sitoplazmasında elektronca az yoğun alan içinde görülen elektronca çok yoğun oluşum. 48 000x.

Şekil 5. Konak hücre ve bakteri hücresi glikokalikslerinin birbirlerine difüze olmaları (*), inklüzyon granülleri (→) ve ribozomlar (→). 90 000x.

Şekil 6. Bakteri ve konak hürelerinin glikokaliksleri (→), mikrovillişlarda bozulma (→). 40 000x.

terilerin LPS'leri endotoksin yapısında olmaları temelinden yola çıkılarak, *H.pylori* tarafından oluşturulan gastroduodenal tahrıbatın da, bu bakterinin LPS'sine karşı konak organizmanın inflamatuvar yanının etkisine ve/veya aktive olmuş mononükleer hücrelerce salgılanan mediyatörlere bağlı olabileceği düşünülmektedir (15).

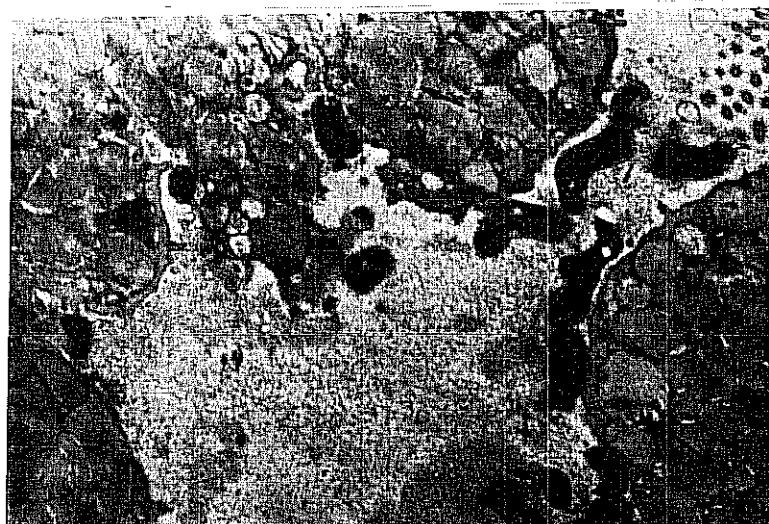
Patojenite faktörlerinden bir diğeri ise *H.pylori* hücrelerinin salgıladığı CHO (chinese hamster ovary K 1 cells) hücre kültürlerinde sitotoksik etki gösteren ve fareler için letal olduğu saptanmış protein yapısında bir sitotoksindir (16).

H.pylori'de gerek hücreye bağlı gerekse çözünür hemaglutinin varlığı bildirilmiş olup hücreye bağlı hemaglutininin pronaz ve papaine duyarlı, pepsin ve tripsine dirençli olduğu saptanmıştır (6).

H.pylori hücrelerinde çeşitli enzimatik etkinlikler saptanmıştır. Bu bakterinin, katalaz ve oksidaz etkinliği; bulunduğu ekolojik ortamda, yanı mide epitel dokusu ve onu çevreleyen mukus tabakasında, mukusu parçalayarak bakterinin yerleşimini olanaklı kıلان proteaz etkinliği; lipolitik etkinliği ve fosfolipaz A etkinliğinin yanı sıra en ayırt edici etkinliği güçlü üreaz etkinliğidir. Yapılan pasajlarla, bakterinin üreaz sentezleme yeteneği yok olabilmektedir. *H.pylori*'de pH değeri birbirinden farklı iki ayrı üreaz enzimi vardır. Doku kültürü ile yapılan çalışmaların sonuçları, kültür ortamında yüksek konsantrasyonda üre bulunduğu, *H.pylori*'nin doku kültürü hücrelerinde sitopatik etki gösterdiğini ve üre konsantrasyonu ile sitopatik etkinin derecesinin paralellüğünü göstermektedir. Bu etki, büyük bir olasılıkla, üreaz enziminin üreyi parçalaması sonucu oluşan amonyak tarafından oluşturulmaktadır (6). Üreaz, patojenite faktörü olarak gösterdiği etkisinin yanı sıra, parçaladığı üreden amonyağın ortayamasına neden olmakla, mide ortamının alkalileşmesinde ve bölece bakterinin mide asidinden korunmasında da rol oynamaktadır (12). *H.pylori* hücrelerinde, diğer üreaz-pozitif bakterilerden çok daha güçlü olan üreaz etkinliğinden yola çıkılarak, mide biyopsi örneklerinde bakterinin hızlı tanısı için çeşitli tanı yöntemleri geliştirilmiştir (1,8,11,17).

Alkalen fosfataz, asid fosfataz ve glutamiltranspeptidaz etkinlikleri de pozitif olarak saptanın *H.pylori*'nin, esteraz, fosfohidrolaz ve lösinarilamidaz enzimlerinin varlığına göre, dört farklı biyotipi olabildiği saptanmıştır (Tablo 2) (6,11).

Yeni izole edilen *H.pylori* hücrelerinde plazmidlerin varlığı bildirilmiştir. Bu plazmidler, yapılan pasajlarla kaybolabilmektedir. *H.pylori* plazmidlerinin çoğunuun 18-22 kbp boyutlarında oldukları ve suşların çoğunuun iki veya daha çok

Şekil 7. Kırıkkı, spiral veya çomaklı bakteri hücreleri ve içeriği azalan mukus granülleri (→) 15 000x.

Şekil 8. Epitel hücreleri içinde invazif bakteriler (→). 15 000x.

sayda plazmid içerdikleri gözlenmiştir. Yapılan araştırmalarla, antibiyotiklere dirençli olan veya üreaz etkinliği olmayan suşların plazmid profillerinin diğer suşlardan farklı olmadığı saptanmıştır (6). *H.pylori* suşları, restriksiyon endonükleaz analizlerine göre, alt-tür düzeyinde genetik varyasyonlar göstermektedir (6).

Özellikle, tanıda önemli kriterler olarak rol oynayan bazı

Tablo 3. *H.pylori*'nın Temel Özellikleri

- Spiral, kıvrık, $2.5\text{-}3.5 \times 0.5\text{-}1 \mu\text{m}$, Gram-negatif çomak
- 1-6 tane bipolar konumlu, kılıflı kirpik
- Düzgün hücre yüzeyi
- Yuvarlak sonlanan hücreler
- Mikroaerofil koşullarda üreme
- Optimum üreme sıcaklığı 37°C , süresi 5-7 gün
- Katalaz-pozitif
- Oksidaz-pozitif
- Üreaz çok güçlü pozitif (Değişik biyopsi üreaz testleri ile mide biyopsi örneklerinde hızlı tanı)
- H_2S -pozitif
- Karbonhidratları ferment etmez
- Nalidiksik aside dirençli

özellikleri Tablo 3'te gösterilen *H.pylori* bakterileri üreyebilmek için koyun kanı (% 5-7), at kanı (% 5-7), at serumu (% 20), egg yolk, kazein, karbokal, rişasta, IsoVitalex gibi bazı maddeleler gereksinim duymaktadır. Genellikle % 5-7 koyun veya at kanı içeren, beyin-kalp infüzyon agarı, *Bacillus* agarı gibi zengin besiyerlerinde ürer. Üreme için optimum pH 6.6-8.4 olup *H.pylori*, *C.jejuni*'nın tersine, ortalama 4 mM üre bulunduğu pH 1.5-2'de de üreyebilmektedir. *H.pylori* için optimum üreme sıcaklığı $33\text{-}40^\circ\text{C}$ olup 25°C ve 42°C 'de üreme görülmemektedir (6,12). *H.pylori* üreyebilmek için % 5 O_2 , % 10 CO_2 , % 10 H_2 ve % 75 N_2 içeren mikroaerofil atmosfere gereksinim duymaktadır. İlk izolasyonda bakterinin üremesi için 5-7 günlük bir süreye gereksinim vardır. Bu süre sonunda, besiyeri yüzeyinde 1-2 mm çapında, transparan, düzgün yüzelyi ve düzgün kenarlı koloniler oluşur (1,6,11).

Kaynaklar

1. Marshall BJ, Warren JR. Unidentified curved bacilli in the stomach of patients with gastritis and peptic ulceration. *Lancet* 1984; 16: 1312.
2. Marshall BJ. *Campylobacter pyloridis* and gastritis. *J Infect Dis* 1986; 153: 650.
3. Buck GE. *Campylobacter pylori* and gastroduodenal disease. *Clin Microbiol Rev* 1990; 3: 1.
4. Dooley CP, Cohen H. The clinical significance of *Campylobacter pylori*. *Ann Intern Med* 1988; 108: 70.
5. Fox JG, Taylor NS, Edmonds P, Brenner DJ. *Campylobacter pylori* subsp. *mustelae* nov. isolated from the gastric mucosa of ferrets (*Mustela putorius furo*) and an emended description of *Campylobacter pylori*. *Int J Syst Bacteriol* 1988; 38: 367.
6. Goodwin CS, Armstrong JA. Microbiological aspects of *Helicobacter pylori* (*Campylobacter pylori*). *Eur J Clin Microbiol Infect Dis* 1990; 9: 1.
7. Akyüz A, Ang-Küçük M, Taviloglu K, Buğra D, Sökücü N, Bü-

Tablo 2. *H.pylori*'nın Farklı Biyotipleri

	Esteraz	Fosfohidrolaz	Lösinarilamidaz
Biyotip 1	+	+	+
Biyotip 2	-	+	+
Biyotip 3	-	-	+
Biyotip 4	-	-	-

- yüküncü Y, Çokerler Ö, Ang Ö. Duodenit ve peptik ülser etkeni olarak *Campylobacter pylori*. *Türk Mikrobiyol Cemiy Derg* (Baskıda).
8. Barthel JS, Westblom TU, Hovey AD, Gozalez F, Everett ED. Gastritis and *Campylobacter pylori* in healthy asymptomatic volunteers. *Arch Intern Med* 1988; 148: 1149.
 9. Graham DY. *Campylobacter pylori* and peptic ulcer diseases. *Gastroenterology* 1989; 96: 615.
 10. Hazell SL, Lee A, Brady L, Hennessy W. *Campylobacter pyloridis* and gastritis: Association with intercellular spaces and adaptation to an environment of mucus as important factors in colonization of the gastric epithelium. *J Infect Dis* 1986; 153: 4.
 11. Rauws EAJ, Fytgat GNJ. *Campylobacter pylori*. Amsterdam: W.C. den Duden BV, 1989.
 12. Lee A, Hazell SL. *Campylobacter pylori* in health and disease, an ecological prospective. *Microb Ecol Health Dis* 1988; 1: 1.
 13. Andersen LP, Holck S. Possible evidence of invasiveness of *Helicobacter (Campylobacter) pylori*. *Eur J Clin Microbiol Infect Dis* 1990; 9: 2.
 14. Aas S, Elgjo K, Fausa O, Bjorneklett A, Nedenskov-Sorensen P, Bukholm G. Bacteria of the gastric antrum and their relation to chronic gastritis. *APMIS* 1988; 9: 273.
 15. Fumarola D, Miragliotta G. Possible pathogenic mechanism of *Campylobacter pylori*. *Eur J Clin Microbiol Infect Dis* 1988; 7: 581.
 16. Hupertz V, Czinn S. Demonstration of a cytotoxin from *Campylobacter pylori*. *Eur J Clin Microbiol Infect Dis* 1988; 7: 578.
 17. Westblom TU, Madan E, Kempf J, Subile MA. Evaluation of rapid urease test to detect *Campylobacter pylori* infection. *J Clin Microbiol* 1988; 26: 1393.